

JOSIP PAULIĆ

U petak 15. srpnja 1988. godine prestalo je kucati srce umirovljenog direktora i osnivača poduzeća »Kamen« u Pazinu, Josipa Paulića. Ta je vijest bolno kosnula, ne samo njegove najbliže, rodbinu i prijatelje, mještane Pazina, već i sve suradnike i poslovne partnere diljem Jugoslavije.

Josip Paulić rođen je 23. listopada 1911. godine u Hrtkovoima kraj Rume. Porijeklom iz ravnoga Srijema posvetio se kamenarstvu, pa je već prije rata svoju aktivnost kao specijalista u kamenarstvu započeo u nekoliko kamenoloma u Srbiji i Makedoniji. Poslije rata je u Zagrebu osnovao poduzeće »Granit«, da bi 1947. godine otišao u Istru, gdje je prvo radio u Puli i Bujama.

U Pazinu 1954. godine osniva poduzeće »Kamen«, s ondašnjih 100.000 dinara, jednim gaterom, nešto alata i grupicom entuzijasta sličnih njemu. Podsjećajući se tih dana, prilikom proslave 25. obljetnice poduzeća, rekao je: »Krajem 1953. godine potražio me u Bujama Mate Kontušić, javni tuzilac i načelnik za komunalne poslove. S njime je bio i Dušan Ladovac, načelnik za financije kotara Pazin. Pozvali su me da dođem u Pazin gdje će osnovati poduzeće za proizvodnju i obradu kamena. ... oduševio sam se s idejom ... Poznavao sam dobro istarske naslage ... vidio sam vrijednost istarskog kamena i povjerovao u uspjeh poduzeća.« Prva proizvodnja započela je s osam radnika i dva službenika, a 1955. godine u poduzeću već radi 100 radnika, a nabavljaju se i potrebni strojevi. Poduzeće se brzo uspjelo afirmirati u zemlji i inozemstvu, pa su sklopljene poslovne veze s Italijom, Austrijom, Njemačkom, Belgijom, Holandijom i Amerikom. Sav napredak i afirmaciju mlado poduzeće u Pazinu treba da zahvali upornosti, snagi volje, ljubavi za posao i kamen, svom osnivaču i entuzijastima sličnim njemu. To sve u ono vrijeme, kad je manuelni rad u kamenolomima bio pretežan, uz minimalnu mehanizaciju. Zaslugom Josipa Paulića i njegovih suradnika poduzeće »Kamen« u Pazinu vrlo brzo je preraslo u najveće u toj djelatnosti u Jugoslaviji.

Ubrzo nakon osnutka poduzeća »Kamen« počela je i suradnja sa znanstvenim institucijama, kao i pomaganje u školovanju mladog znanstvenog i stručnog kadra. Tu suradnju vrlo uspješno, i proširenu, i danas nastavljaju njegovi nasljednici.

Uz rad okupljao je mlade suradnike, građevinare, rudare, geologe i ostale, kojima je usadio u srce svoje plemenite osobine, radinost, poštenje, ljubav prema kamenu. Tako oformljeni tim nastavlja njegovo djelo. I nakon odlaska u mirovinu nije mogao bez svojih suradnika i rada, bez poduzeća kojega je osnovao, te je često navraćao u prostorije u kojima je proveo dvadesetak plodnih godina rada.

Njegovo veliko iskustvo u kamenarstvu nije ostalo ograničeno samo na djelatnost u granicama Istre. Brojnim obilascima sa svojim suradnicima diljem Jugoslavije tražio je nove mogućnosti nalaženja, daljeg razvoja i širenje lepeze kamenih materijala za potrebe domaćeg graditeljstva i inozemnog tržišta.

Za svoj rad, zalaganje i zasluge odlikovan je Ordenom zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom, dobio je najvišu nagradu općine Pazin »25. Septembar«, te druga društvena priznanja.

Bio je rado viđen i voljen u svom poduzeću, u Pazinu, u Istri, a imao je brojne prijatelje u svim krajevima naše zemlje i u inozemstvu. Svima će ostati u uspomeni lik skromnog čovjeka i radnika, a dio njegovog bića i rada ugrađen je s kamenom Kanfanara, Kirmenjaka i Vinkurana, tim plemenitim građevnim materijalom, u brojne objekte diljem Jugoslavije i van nje.

B. Crnković